

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. július 16.

Tartalom:

1. Folytatás: „Sűrűbb másom vagy.” Hogyan értsük?
2. Jézus, miért nem tanított az angyalokról?
3. Az ember alatt, melyik embert értjük? EMBER vagy ember.
4. Az ember erkölcsi lény-e?
5. Megváltás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ma is lehetőséget adsz nekünk arra, hogy Rólad beszélgethessünk, és minél jobban megismerjük a Te Igédet. Tudjuk, hogy ma is fogsz nekünk valami újat mutatni, újjal fogsz gazdagítani bennünket. Kérlek, áldj meg bennünket bölcsességgel, hogy megértsük és felfogjuk azt, amire ma tanítani fogsz bennünket. Ámen.

Ámen.

J: Megint összejöttünk. Folytatjuk az elmúlt hét anyagát, ami nem volt egy egyszerű gondolatmenet, sőt kétszer kellett nekifutni, hogy meg tudjam fogalmazni azt, hogy mire is gondolok és érthető legyen. Van-e valakinek hozzászólása?

D: Nekem még továbbra sem tiszta és egyértelmű.

J: Foglalkozunk-e vele egy kicsit megint, vagy menjünk tovább?

I: Nekem van egy-két gondolatom, ami nem biztos, hogy előrevivő...

M: A fal, vagy a sűrűbb másom a kérdés?

D: A sűrűbb másom.

I: Az jutott eszembe, hogy sokszor nem lehet egy fogalmat az Angyalkönyvnek ugyanazon a részeire ráhúzni. Sűrűbb másom vagy. Lehet-e konkrétan ehhez a szóhoz ragaszkodni? Számomra a sűrű mindenképpen az anyagvilághoz kapcsolódik, mindenképpen egy halmazállapotot érzékeltet. Nem lehet-e, hogy itt csak egy olyan tényközlés történik ebben az esetben, amikor azt próbálja meg a Gittával érzékeltetni, hogy te az anyagvilágbeli megnyilvánulásom vagy. Aztán tovább gondolkodtam, hogy ezt nem lehet általánosságként kifejezni, mert az Eben Alexander azt mondta, hogy amikor odaát volt, voltak olyan élményei, hogy az anyagvilág nem kötötte őt, de mindent sokkal mélyebben élt meg és élt át. Tehát pontosan ez a sűrűség volt, ami szinte levált róla vagy ez szűnt meg az ő számára. Odaát már nem tudom, hogy el lehet-e mondani, hogy a sűrűbb mása az angyalnak az ember. Innentől kezdve csak annak tudom értelmezni, hogy itt az anyagvilágbeli megnyilvánulást mondja el az angyal nekik ebben az esetben. Ha meg ez nem így van, akkor az a kérdésem, hogy odaát ez, hogyan tud megvalósulni?

M: A magam számára az egész témát úgy fogalmazom meg, hogy a teremtő és teremtett világban lévő létezők sűrűségének nagyon széles skálája van. Annyira széles, hogy az ember fel sem tudja fogni. Főleg ami a teremtő világban van. Éppen ezért van ez a dolog, hogy azt mutassa meg, hogy ki, úgymond, „milyen” távol van az Istentől. Minél ritkább, minél finomabb, annál közelebb van az Istenhez.

D: Lehet, hogy nem is volt rá jobb szava az angyalnak. Lehet, hogy rugózunk ezen a „másom” szón, közben lehet, hogy másképpen is ki lehet fejezni, és akkor nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

annyira nehéz. Nem mindig találják a megfelelő szavakat, amelyekkel ki lehet fejezni az angyal tanítását, mondani valóját, és azokat a történeteket, amelyeket ők megtapasztaltak. Ez volt az; - sűrűbb másom vagy - amivel a négy fiatal a legjobban tudta kifejezni az angyal tanítását, amit lehet, hogy más szóval is ki lehet fejezni.

- I: Már volt olyan az Angyalkönyvben, hogy valamit az érthetőség kedvéért átfogalmaztunk. Mindenki a saját tárházából meríti azt, amit megfogalmaz meg, és nem mindig találja meg a legjobb szavakat. Ha nem a sűrűt mondom, akkor mi lenne az a szó, amit be lehetne helyettesíteni? De megint az a kérdés, hogy mit akar ezzel mondani az angyal? Az anyagiságra vagy az erkölcsiségre akar utalni, vagy mire?
- J: Úgy tűnik, hogy egy kicsit mindenki mást gondol bele ebbe az állításba. Ami remélem, hogy valamikor közös nevezőre fog jutni. Ehhez viszont rugózni kell. 😊 Dolgozni kell, érvelni kell. Nekem más a látásmódom ezzel kapcsolatban, amit nagyon törekszem megérvelni. Amiből kiindulok és végtelenül örvendezek neki, „P.I.” volt, aki, amikor ezzel először találkozott, egy felülmúlhatatlan öröm töltötte el. Akárhogyan nézem a dolgot, akárhogyan értelmezem a szót, vagy próbálom ezt a tartalmat kibontani, nem vagyok egyedül. Nem csak azért, mert van Jézus, meg Menny, meg Atya, hanem van egy sokkal közelebbi kapcsolat a Mennyyel, amiről eddig nem is tudtam. Miért nem tudtam?
- M: Mert az angyaloknak a létezése a hiten alapul az ember számára, és ez idáig nem volt benne az ismeretben.
- J: Az első mondatoddal kapcsolatban: az Isten létezése is részünkről hit kérdése, a második: nagy valószínűséggel inkább közelebb visz bennünket az igazsághoz, ahhoz, hogy semmiféle információ nem volt eddig az angyaloknak ilyen jellegű létezéséről.
- M: Azért mondtam a hitet, mert maga az angyal mondja, hogy „mi hitből vagyunk”.
- J: És Jézus.
- M: Ő is, de most nem Jézusról beszélünk, hanem az angyalokról.
- J: Dehogynem. Amikor az angyalokról beszélünk, Jézusról beszélünk.
- M: Az angyalok ténye hiten alapul az ember számára.
- I: Ezt nem lehet általánosságban kimondani, mert az angyalok akkor is léteztek, amikor az emberek nem hittek benne. Itt csak a kapcsolatfelvétel szempontjából mondható el, hogy mi csak hitből vagyunk, mert akkor a négy fiatallal nem is tudtak volna szóba állni.
- D: Ez azt jelenti, hogy azzal tudnak kapcsolatot teremteni, akik hisznek benne?
- I: Igen. De 2000 évvel ezelőtt is léteztek angyalok.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Már a múltkor körüljártuk azt, hogy mindenkinek megvan a maga világa. Megvan a benső és a külső világa. Éppen ezért élek benső életet és élek külső életet. Ebben a benső világában, ha nem hisz a rádióhullámok létezésében, akkor az számára létezik-e?
- I: Nem.
- J: Pedig szól a rádió. Érthető ez? Tehát nem az a kérdés, hogy tőle függetlenül létezik-e valami vagy sem,
- D: hanem az ő számára.
- J: Hát nyilván. Ennél több nem létezik az ember számára, minthogy, mit tudok elhinni vagy mit nem tudok elhinni. Ha valakinek valamit nem hiszek el, hiába igaz, akkor sem hiszem el. Nem lesz valóság. Ez ember számára csak szubjektív megközelítés létezik. Az objektívvel, amiben nem hisz, nem tud mit kezdeni, mert az a számára nem létezik. Ami meg nem létezik, az nem létezik. Tehát felfedeztünk az anyag által egy olyan kapcsolatot, ami örömteli, felemelő, gazdagító, előrevivő, perspektívát nyújtó, emberséget megfogalmazó, csoda. Aminek az elsődleges tartalma, ami az embert érzelmileg is megszólítja, hogy közöm van az angyalokhoz. Mennyire van közöm az angyalokhoz?
- I: Közvetlenül.
- J: Mivel hiszek bennük.
- I: Hitem szerint.
- D: Amennyire kapcsolatot alakítok ki velük.
- M: Ha hiszek bennük, akkor a kapcsolat által napi szinten, „állandóan”, azt lehet mondani.
- J: Az a hívő, tehát az az Istent hívő ember, aki valami minimális módon nem ismeri, nem tud az angyalokról, nincs velük, kapcsolatban, annak valójában Jézussal sem lehet kapcsolata oly módon, hogy az valóban valóságos legyen. Lehet hit alapú a dolog - mindenféleképpen.
- M: Az angyal nélkülözhetetlen az ember és az Isten kapcsolatában.
- J: Az angyal az ember létezésében nélkülözhetetlen, kapcsolat az Isten vonatkozásában. Azt mondja, hogy „én viszem Hozzá minden kérésedet”. Mégsem mondtuk közvetítőnek. Nagyon fontos kérdés. És bizonyos értelemben mégis közvetítő. Miért nem mondtuk kimondottan közvetítőnek?
- I: Mert a közvetítő az emberen kívül áll.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Egyrészt. Így van. Másrészt meg több a szerepe az angyalnak, mint csupán valamiféle közvetítés. Hiszen ha azt mondja, hogy sűrűbb másom vagy, akkor ezzel már többet mond, mint egy közvetítő szerep. Ha tanít bennünket, akkor már többet mondtam, mint közvetítőt.
- M: Segíti az embert.
- J: Segít. Mi több, még mér is. Épít. Vigasztal. Tehát ezzel megfogalmazhatom azt, hogy ahogy egyre közelebb kerülünk a tanulásunkban, az információ befogadásában az Isten valóságos, hiteles megfogalmazásához, nem kerülhetjük meg az angyalt. Olyannyira fontos a szerepük, hogy nem megkerülhetők. Azt is megfogalmazhatom, hogy nélküle sem az ember, sem az Isten nem érthető meg. Nem érhető meg a teremtés. Nem érthető meg a létezés. Mert mindebben nélkülözhetetlen szerepük van.
- M: Nélkülük az ember a feladatát sem tudná megoldani.
- J: Így van. Nem tud nagybetűs EMBERRÉ válni nélkülük az ember. Tehát az már egy nagyon pozitív dolog, ami borít minden eddigi információt, hogy vannak angyalok. Sokkal közelebbi velük a kapcsolatunk, mint erről eddig álmodni mertünk volna. Meghatározó. Tehát egyikünk sincs oly mértékben egyedül, ahogy azt korábban gondolta.
- D: Jézus mikor itt volt, tanított-e erről, vagy utalt-e erre?
- J: Nem tanított Jézus az angyalokról. A kérdésem az; hogy amit Ő elmondott, hány év kellett ahhoz, hogy megértsék?
- D: Még most sem értik.
- J: Tehát eltelik 2200 év és nem értik azt, amit Ő tanított. Milyen egyszerű dolgokat tanított?
- M: Én és az Atya egy vagyunk.
- J: De ez az Ő személyére vonatkozik. Ennél egyszerűbbre gondolok.
- I: Ne ölj!
- D: Ne paráználkodj!
- J: Ne ölj. Az a tízparancsolatnak a szövege.
- M: A boldogságmondások.
- J: Így van. Aztán?
- I: Irgalmas az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Nincs büntető Isten.
- J: „Irgalmasságot akarok, nem áldozatbemutatást.” Irgalmasságot akarok.
- I: Szeresd ellenségedet.
- J: Ennél, mindent borítóbbat nem is kell mondani, minthogy „inkább szeresd ellenségedet”. **Soha, egyetlen tanító nem tanított még ilyet.** Teljes szíveddel, teljes lelkeddel, teljes erődből szeresd az Istent. És szeresd felebarátodat, mint tenmagadat. Ha az ember ennek a mélyére ás, egy olyan világ tárul ki, ami itt van előtte benne, és mégis valamiféle módon eddig elrejtőzött. Ne állj ellent a gonosznak. Aki megüti az egyik arcod, tartsd oda a másikat. Ha egy mérföldre kényszerítenek, menjél vele kettőre, mert ilyen az Isten szeretete. Nincs halál. Ne féljetek, mert aki a testet megöli, az annál többet nem tehet. Eltelt 2200 év, és ezeket az úgymond minden templomban elmondható, 2200 éve elmondható, de még a saját vallása, saját egyháza által sem gyakorolt mondatokat nem volt képes az emberiség befogadni. És nem is fogja tudni befogadni. Miért?
- D: Ott kezdődik, hogy amikor azt mondja, hogy szeresd, akkor az emberek a szeretetet abszolút érzelmi alapon élik meg.
- I: Jézus is megmondta, hogy az emberek inkább szeretik a sötétséget.
- J: Amit mondasz, azzal nagyon egyet tudok érteni, és hozzá tenném, hogy főleg azért, mert azok az egyházak, református, katolikus vagy baptista, vagy akármelyik, nem Jézust közvetítik, hanem a megváltó Krisztust. A Pál féle megváltó Krisztust. Amihez az evangéliumi Jézusnak semmi köze nincsen. Olyannyira, hogy a Pál féle Krisztus tanításában azt olvashatjuk, ami Pál tanítása, hogy a feleségnek engedelmeskedni kell a férjének. Minden hívőnek engedelmeskedni kell a feljebbvalójának. Hogy csak egy apróságot emeljek ki ebből.
- I: A mondat viszont úgy van tovább, hogy a férjeknek engedelmeskedni kell Istennek.
- J: Az Istennek. És ragozhatnám, hogy Pál, mennyi mindenben magyarázza félre azt a Jézust, akit elnevezett Krisztusnak, és ma az egyházak ezt képviselik. Arról nem is beszélve, hogy Jézust nem tanítónak látják, hanem megváltónak. Hogy nekem nem kell semmit sem csinálni, Jézus áldozata megváltott engem, véráldozata árán megmenekültem az Isten haragjától. Tehát teljes a káosznak. Azért hoztam mindezt szóba, mert a kérdésem a következő lenne: ha itt tart az emberiség, vajon az angyal tanításával Jézus idejében mit kezdett volna?
- I: Nem volt itt az ideje.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nyilván Jézus nem beszélhetett az angyalokról, nem beszélhette azt el, amit az angyaloknak kellett 2200 év elmúltával vagy 2100 év elmúltával elmondani. Mert amikor Jézus azt mondja, hogy „betelt az idő”, mire telt be?
- M: Eljött az Isten országa, hogy Jézus elmondja a valós Istent.
- J: Hogy Jézus bemutassa az Atyát. Ennek eljött az ideje. Amikor ez a négy fiatal elkezdett beszélgetni, vagy az angyalok elkezdtek velük beszélgetni, betelt-e ennek az ideje?
- D: Persze.
- J: Tehát mindennek van ideje. Ennek mi a feltétele? Az ember szellemi érettsége. Mert azt is fel tudom tételni, hogy 2200 éven keresztül nem volt olyan négy fiatal, aki ezt tovább tudta volna adni, megértette volna, el tudta fogadni és nem hanyatt homlok menekült volna el, vagy őrültnek gondolták volna Hannát, vagy mit tudom én. Mert ilyen az ember.
- I: Vagy felnégyelik, mint a vallásban eretneket.
- J: Bármi. Tehát a válaszom a kérdésedre az, hogy Jézus ezért nem beszélhetett az angyalokról, mert még azt sem értették meg, amit ő mondott. És mindig valami, valamire építkezett. Vajon Jézus tanítása építkezett-e az írásra, tehát az Ószövetségre? Nyilván építkezett, mert azokhoz jött elmondani. Az angyal tanítása kell, hogy építkezzen-e Jézus tanítására? Hogyne, mi több, még a Hang tanítására is építkezik. Bár a Hang később születik, mint az Angyal tanítása. De ugyanabban a korban.
- I: De a Hang is Jézus tanítására építkezik.
- J: Meg tudott nyílni az Ég. Nem az a kérdés, hogy mikor akar megnyílni. Meg tudott nyílni, mert az ember a feltétele mindig. Az ember szellemi érettsége, a lelkülete, az állapota annak, hogy továbbra is meg tudja ajándékozni az Isten, az Atya az újjal. Visszatérve az angyalra, hogy ha annyit alapként el tudunk fogadni és ezt fel tudjuk fogni, mérni, hogy van egy angyalvilág, amelyhez nagyon szoros kötődésünk van. Azt mondtuk, hogy arra tanított az angyal bennünket, amit korábban valamilyen úton-módon már a Hangnál is érezkelhettünk, hogy minden és mindenki az emberért van. Az ásvány is, a növény is, az állat is, az angyal is, a szeráf is, az Isten is az emberért van.
- M: Ez így van, hogy minden az emberért van. Az Isten is az emberért van.
- J: A Bokornak van egy újságja, aminek az a címe, hogy Érted vagyok. „M” kereste az Ószövetségben ezt a szóösszetételt, és nem találta, mégis hittelt vallották, hogy az Isten is értünk van. És ez így van, mert az angyal is ezt mondja. Ez nem azt jelenti,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hogy az Isten létezése az embertől függ, ez csak annyit jelent, hogy minden az emberért van, hogy minden az embert szolgálja. Nem a létezése, hanem minden azért teremtődött úgy, ahogy teremtődött, mert minden és mindenki az embert szolgálja a hat létsíkban.

I: Az ember alatt, melyik embert értjük? Nem ezt az embert?

J: Vajon kiből lesz a nagybetűs EMBER, ha a kisbetűs embert nem szolgálja? Hogyan lesz belőle nagybetűs EMBER?

I: A teljesség, hogy tudja szolgálni?

J: A teljességet most hagyjuk, mert csak bekavar bennünket. Az Isten az ásványban szolgálja-e az embert?

M: Igen.

D: Ugyanúgy, mint a növényben, az állatban.

J: Eltudod-e vonatkoztatni a hét teremtett síkot, tehát az Istent önmagát és önmagát az Istentől? Nem lehet, hát Belőle van. Minden az Ő tükre. Amikor azt mondja, hogy mindenben láss meg Engem. Én sokáig úgy gondoltam, hogy ebben a füzetben füzetként lássam meg az Istent. Az ollóban ollóként lássam meg az Istent. De tévedtem. Mert nem ollóként van jelen az Isten az ollóban, és nem füzetként a füzetben, hanem Forrásként. Ha Ő nincs Forrásként jelen, akkor ezek nincsenek. Még akkor sem, ha az ember gyártotta. De az ember, az Isten nélkül nem létezik. Tehát mindennek a Forrását tekintve, Ő a kiinduló pont. Ezért mondhatom azt, hogy mindenben jelen van Forrásként. Még a kisbetűs emberben is. Azt mondja az angyal, hogy a leghitványabb ember is ember. Kisbetűvel írja. Mert adni tud.

D: Na. Ha akarna.

I: A lehetőségért, nem a cselekvésért.

J: Olyan ember nincsen, aki valakinek valamit ne adna. A leggonoszabb, tehát a másokkal való kapcsolatában a leggonoszabb ember is azoknak, akik valamilyen úton-módon közel állnak hozzá, azoknak ad. Hitlernek is volt nőkapcsolata, szerelmi kapcsolata, nem is egy. Hitlernek is voltak kedvencei. Tehát bármennyire eltorzítja, elrontja magát az ember, azt a képességét, hogy adni tud, ezt nem tudja megszüntetni. És ez valamiféleképpen az Istenre utal vissza, mert az Istennek az angyal által megfogalmazott új tartalma micsoda? Az, hogy AD. Visszatérhetünk az angyal vonatkozására, mert kitértünk, hogy a kisbetűs vagy nagybetűs emberről van-e szó? Ha picit próbálunk tovább menni, abban a gondolatmenetben, hogy nem vagyok egyedül, van angyalvilág, egy egész szférát, egy egész síkot foglal el a Menny. A teremtő világ. Mert azt feltételezhetem, hogy értelmi és érzelmi tekintetben, sokkal

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

nagyobb egységet jelenít meg a teremtő világ az Isten, a szeráf, az angyal vonatkozásában, mint a teremtett világ ásvány, a növény, és az állat vonatkozásában. Mert az ásvány, növény, állat értelmileg nincs kapcsolatban egymással. Nem tudják egymást szeretni. Nem tudnak egymással kommunikálni. Ez most nem azt jelenti, hogy semmiféle kommunikációjukat nem tudom feltételezni, hanem egymással. Miközben a teremtő világ kommunikációja magától értetődően egy. Az Isten, az angyal, a szeráf és az ember között. Tehát amikor az angyalvilágról beszélek, akkor beszélhetek az egész teremtő világról. Hiszen közvetlen kapcsolatban van az angyal a szeráfjával, mert azt mondja a szeráfra, hogy ő az nekem, aki én vagyok neked. És akkor mehetünk tovább, hogy az Atya, mi több, azt mondja az angyal, hogy minden imádat én viszem Hozzá, tehát az Atyához. Minden kérésedet én viszem Elé. Ugyanakkor valami olyan új szokatlan dolog kezd kibontakozni, ami a hétköznapi ember számára szinte megérthetetlen. Bár, hozzá kell tennem, hogy amióta az ember az ember, mindig volt olyan, aki valami hasonló tartalmakban gondolkodott. Erre azt mondják, hogy nincs új a Nap alatt.

M: Mert mindig hitt valami természetfeletti erőben.

J: Ami igazából valami olyasmit próbál megfogalmazni, hogy én, mint ember, több vagyok, mint ami látszódik. Mi látszódik? A hústest. Az anyagi kapcsolataink, a másik ember hústeste. Ugye megszülettem, vergődöm, örülök, fáj, szenvedek, nem szenvedek, törekszem, nem törekszem, és a végén meghalok, mi értelme volt ennek? Miközben, ha gondolkodni kezd, akkor el kell neki gondolkodni, hogy igen, ez lehet, de hát hova tűnik mindaz, ami engem határoz meg, a gondolataimat, az értékrendemet, a cselekedeteimet, a szeretetemet, az érzelmeimet, a vágyaimat, tehát minden olyan szellemi tevékenységet, amely az ember velejárója. Az hova tűnik? Előbb-utóbb rájön arra, hogy több vagyok, mint ami látszik. Egészen odáig eljutott és nem most jutott el odáig, hogy valójában, ha több vagyok, akkor melyik vagyok én? Az, ami most látszódik, vagy az, ami nem látszódik, mert a gondolataidat, az érzéseidet, vágyaidat nem lehet látni. Akkor melyik vagyok én? Melyik a meghatározó? A filozófusok azt mondják, hogy a szellemiséghez tartozó tartalmak azok, amelyek meghatároznak engem, különben még az a kérdés sem vetődhetne fel, hogy ki vagyok én. Akkor az állat szintjén csak ellennék, és az éntudatom nem is létezne. Honnan jön az, hogy felvetődik bennem az, hogy én? Mert amikor felvetődött, hogy én, akkor az énnel együtt fel kellett vetődnie annak is, hogy ő meg ő, meg a környezetem. Vajon melyik teremtett szféra, amelyik alakítja a környezetét tudatosan? Csak az ember. Ezt még az angyal sem teszi. Csak az ember. Csak neki van keze, hogy az anyagvilágban tudatosan alakítóként vegyen részt.

M: Eszembe jut, amit az angyal tanít, hogy az ember az Ő eszköze. Az Isten eszköze. A te kezéd az Ő keze, stb.

I: Ez ebben a világban érték?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Micsoda?
- I: Az, hogy alakít.
- J: Mit gondoltok? A körülmények alakítására gondolsz, ha jól értem.
- I: Igen, mert ez mulandó. Tehát az anyagvilág egyszer felrobban, elmúlik, tehát az ember élete egyszer elkezdődik egyszer véget ér, tehát a körülményei, amik körülvesznek, az anyagvilág, mindig arról volt szó, hogy azért nem érték, mert minden mulandó. Most mégis érték, miközben mulandó?
- J: Ha az ember szellemi lény, az Istent megjelenítő szellemi lény, akkor teremtő-e?
- M: Egyszer már ezt mondtuk, hogy igen. Az ember is teremtő.
- J: Mit teremt?
- I: A „D” teremt vacsorát.
- ☺
- D: A kezével mindent teremt.
- I: Ami a világnak a mulandó részéhez tartozik, magyarul.
- D: Virágot ültet, vacsorát készít, ruhát varr. Teremt egy csomó mindent.
- J: A mulandósággal kapcsolatban is úgy tűnik, hogy bizony ebben tévedésben vagyunk. Mert az, hogy a rendelkezésre álló alapanyagokból valaki egy vacsorát tudjon főzni, tehát teremteni tudjon egy olyan ételt, amivel táplálni tudja a testét, ezt honnan veszi? A szellemiségéből. Ha a szellemiségében van jelen, akkor ez örökké van jelen? A teremtéssel együtt ez a képesség, az ember teremtő mivoltába tartozik, hogy a szükségleteit kielégítse. Ez egy örökké való létezés-e?
- M: Az ember elsősorban szellemi lény. Annak a következtében teszi, amit tesz.
- I: A lehetősége nyilván megvan, most az értelme a kérdés.
- J: Most a mulandóságra akarok visszautalni, hogy csak látszólag múlik el, amikor megeszed. De az a fogalom, hogy te ma pörköltet csináltál, vagy lecsót, ennek a fogalma ez csak úgy jött a semmiből?
- I: Nyilván az ember szellemiségéből teremtődött.
- J: A szellemiségéből, mint lehetőségből áll össze. Ezek a lehetőségek nem múlnak el. Ha azt mondom neked, és itt kicsit még tovább megyek, mert nagyon leragadtál itt a Földön olyan értelemben, ha a Föld elmúlik, akkor nincsen semmi, nem így van. Nem lehet így. A világmindenségben az Isten teremtésében –nem én találtam ki- számtalan

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

felmérhetetlen, számszerűen nem megfogható, meghatározható más bolygók léteznek. Különböző sűrűségű bolygók, a szellemi szintnek megfelelően. Amelyek az ember rendelkezésére állnak, hogy ott tovább tudjon fejlődni. Már a Hang is azt tanítja, hogy a Föld az egyik –mivelhogy a sűrűségével- leggonoszabb hely a világmindenségben. Nem sok gonoszabb van. Én a Geraldine munkában olvastam, hogy bizony azok az elvetemült gonosz emberek, egy ennél még sokkal sűrűbb anyagi valóságba, még sokkal sűrűbb bolygóra kerülnek. Ez azt jelzi, hogy az ember mindig a szellemi fejlődésének megfelelő bolygóra kerül, ahol a szellemiségének megfelelő körülményben tud majd továbbfejlődni. Vannak olyan bolygók, ahol kevesebb a gonoszság, meg, még kevesebb a gonoszság, és ritkább az anyagi sűrűség. Mert minden anyag valamilyen szinten, - egyedül az Isten nem anyagi vonatkozású, - ami azt jelenti, hogy ennek végtelen perspektívája van az ember szellem számára. Ez azt jelenti, hogy akinek a Földön már úgymond nincs dolga, az más bolygón fogja tovább folytatni, azokkal a szeretteivel, hozzá hasonló lényekkel, lelkekkel, szellemekkel, akikkel egység, egy szellemiségű. Úgy tűnik, hogy nem úgy van, ahogy eddig gondoltuk a Hang által, hogy itt több száz leszületésünk van, és csak ide kell visszajönnünk. Amikor azt mondja az angyal, hogy híd szerepe van az embernek, hogy az anyagiságot, visszavigye a szellemiségébe, ez az anyagiság nem a Földre vonatkozik csupán, az egész teremtetet világmindenség anyag, minden szintjével, minden sűrű előfordulási formájával. Tehát ne legyünk földhözragadtak itt ebben a vonatkozásban. Nagyobb a perspektívák. Azt mondja a Myers munka, hogy 3-4 leszületésnél általában nem több az embereknek a Földön eltöltött ideje. És mennek tovább. Vagy ide, vagy fölfelé, vagy lefelé. De ez nem egy olyan hely, amit eddig gondoltunk, hogy vissza-vissza-vissza. Azt mondja, hogy 3-4. Van, akinél annyi sem. Mindig attól függ, hogy az adott életében milyen változáson megy keresztül. Aztán van, aki visszajön magától értetődően, mert ide vágyik. És az Isten nem terrorista és nem anarchista, meg nem gonosz, hogy azt mondja, hogy nem, majd én megmondom, hogy te hova mész. Menjél, ha oda vágyasz. Majd megunod. ☺ Tehát kicsit másképp megint azzal találkozunk, hogy szóba kell állni azzal, hogy minden másképp van. Minden sokkal tágabb. Szabadabb. Logikusabb. Érthetőbb. Felfoghatóbb. Emberibb. Ha te nem egy gonosz lelkülettel rendelkezel, hanem egy végtelen jó lelkülettel, hát nem megadod mindenkinek a lehetőséget, mint az Isten? Hát, miért kellene neked itt tovább vergődni? Ezek a megfogalmazások, hogy véges, végtelen, elmúlik, nem múlik el, úgy tűnik, hogy valójában szellemi szinten soha semmi nem tűnik el. Nem azt mondtam, hogy nem múlik el. Nyilván a mai nap elmúlik és jön a holnapi nap, de nem tűnik el. Amikor a másvilágon valaki átéli, mint egy film nézése kapcsán a saját életét, és ebben is ad egy új tartalmat ez a Geraldine anyag, mert nagyon kihangsúlyozza azt, hogy akkor már nem úgy nézi az ember ezt az életet, mint aki érintett. Hanem mint egy kívülálló. Ő már nem úgy megy le azokkal az érzésekkel, nem úgy áll ott, mint itt a Földön. Ő már ott egy kívülálló szemével nézi annak a valakinek az élettörténetét, aki ő volt. Már nem érinti olyan szinten. Természetesen nem a gonoszságot fogalmazom

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

meg, mert az egy külön kategória. Ott másképp vannak a dolgok. Mondhatnám azt is, hogy ott fizetni kell. Tehát a gonoszságnak meg kell fizetni az árát. De már nem úgy nézi, hanem mint egy kívülálló nézi. És akkor úgy tudja eldönteni, hogy ő vissza akar-e menni, vagy tovább akar menni. Úgy fogalmazza meg ez az anyag, hogy a létrán fölfelé vagy lefelé akar menni. Vannak, akik vissza akarnak jönni, és lefelé akarnak jönni. Nem tudnak elszakadni azoktól az érzelmektől. Érdekes módon úgy tűnik, hogy a másvilágon az érzelmeknek sokkal nagyobb szerepe van, mint az értelemnek. Hogy érzelmileg kötődik valamiképpen a Földhöz, a hozzátartozóihoz, az anyagiságához, a ki nem élt vágyaihoz.

I: De hát arról volt szó, hogy arról sokszor nem is tud az ember.

J: Úgy tűnik, hogy nem így van.

D: Meg azt mondtad az előbb, hogy akkor már, mint kívülálló nézi ezeket a dolgokat. Akkor mégis érzelmileg ennyire meghatározza, akkor, amikor kívülállóként nézi?

J: Nem mindenkire vonatkozik. Például, megint egy kicsit tágabb, szabadabb szemmel kell ezt nézni. Nem mindenki nézi meg az életfilmjét. Mert vagy már nincs rá szüksége, vagy még nem tud vele mit kezdeni. Az a szellemi sokszínűség, ami itt a Földön az emberekben megvan, az ott is meg van, és annak megfelelően történnek a dolgok. Mert számtalan olyan halálközeli élménnyel találkozunk, ahol az egyik azt mondja, hogy ő végignézte az élete filmjét, és abban a pillanatban, amikor még meg sem halt. Most a hegymászónak a könyvét olvastam, még itt volt az élet és halál határán, és lejátszódik az életfilmje. De még nem halt meg. Végig pereg előtte az élete mindenestül. A másoknak meg nem. Tehát nem húzhatunk rá semmiféle egyenruhát semmire és senkire ebben a vonatkozásban és ezekben a kérdésekben, mert az Isten felmérhetetlenül értelmesebb, szeretőbb, tudatosabb, meg amit el tudsz képzelni, ahhoz, hogy az ember itt azt mondja, hogy akkor ez így van, az úgy van. Azt gondolom erről, és az vezérel a gondolkodásban, hogy mindig az történik, tudom, hogy vannak, akik meghallják, hogy az élet filmjével találkozik, elkezd félni, hogy mit fogok én ott látni, és máris nem tételezi fel, hogy az Isten szerető. Az Isten nem azt akarja, hogy itt féljél attól, hogy mit látsz. Az Isten mindenhol és minden körülmények között felfoghatatlanul szereti az embert, és csak az történik veled, amikor már nem a saját ura a másvilágon, ami a javára válik. A legnagyobb javára válik. A felmérhetetlenül a javára válik. Tételezzük már fel, hogy minden körülmények között szeret az Isten. Mert ott, az van.

I: Ami miatt kérdezni akartam ezt a dolgot, az nem az anyagvilágbeli ragaszkodás vagy nem ragaszkodás, hanem sokszor volt arról szó, hogy erkölcsi kérdés, ez meg nem erkölcsi kérdés. Mert az anyagvilágban ez hozzá tesz az emberhez lelkiütemileg, az nem tesz hozzá. De akkor ebből a szempontból nézve minden hozzá tesz az emberhez valamilyen módon, ami az alkotáshoz kapcsolódik. Nem az Isten megismeréséhez

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

nyilvánvalóan, de a lelkemhez, akkor ez az alkotási tevékenység az anyaggal kapcsolatban hozzá tesz valamit?

J: Az ember erkölcsi lény-e?

D: Igen.

J: Még akkor is, ha erkölcstelennek mutatja magát? Hát persze, mert az erkölcstelenség is erkölcsi kategória. Ha az ember –és itt nem a nagybetűs EMBERRE gondolok-, az ember erkölcsi lény, meghatározó módon erkölcsi lény. Mint ahogy azt mondom, hogy gondolkodó lény, mert olyan ember, aki nem gondolkodik, még ha őrült is, még ha elvesztette az eszméletét, valami jár a fejében, tehát mindenki gondolkodik szünet nélkül és állandóan. Visszatérve az erkölcsiségre, bármit csinál, bárhogyan gondolkodik, bárhogyan viselkedik, mondhatjuk-e, hogy az nem tartozik az erkölcs területére, ha ő erkölcsi lény?

I: Nem.

J: Ha én erkölcsi lény vagyok, bármit csinálok, akkor lehet-e, hogy az nem erkölcsi? Ha én erkölcsi lény vagyok.

M: Nyilvánvaló.

J: Nyilvánvaló, hogy akkor minden, amit teszek, amit nem teszek, amit gondolok, amit nem gondolok, minden az erkölcs területére vonatkozik. Mert engem fejez ki. Engem, mint erkölcsi lényt fejez ki. Mi az erkölcs? A jó és a rossz közötti különbségtevés.

D: Ennek ez a jó, annak meg az.

J: Egészen pontosan, csakhogy ez az ember erkölcsi látásmódja. Van-e más erkölcsi értékrend?

M: Az Istené.

J: Az Isten erkölcsi értékrendje viszont egy örök értékrend. Az Isten vonatkozásában, amikor tanít, folyamatosan arról tanít, hogy mi a jó és mi a rossz. Minden tanítása erkölcsi területre tartozik. Csak ez által tudsz jobbá válni. Az erkölcsi vonatkozásodban. Lehet nekem egy személyes erkölcsiségem is, ami a tiédől teljesen távol áll, de az emberi. Az értékrend is lehet emberi, ami szorosan összefügg az erkölcsiségével. De van egy felettem álló erkölcsi értékrend, amit tanulnom kell, mert az enyém, az általam kitalált nincs rendben. Ezért van, hogy az ember nem tudja kitalálni az Istent, hogy milyen valójában. Az Istennek el kell jönni, hogy megmondja, hogy milyen. Az ember mindig csak önmagából tud kiindulni, a saját természetéből, saját tapasztalataiból, saját világából, és az bizony félrevezeti. Menjünk vissza az angyalokhoz. Azt mondja a Tompkins, hogy ő már gyerekkorában, amikor többször érezte, hogy futott valahol, hogy egy idő után ez egy elég monoton dolog, hogy nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

csak ő fut, hanem valaki követi őt, valaki vele van. De nem fizikai szinten, hanem szellemi szinten. Ezt azért mondom, mert nagyon régen megfogalmazták, és nagyon régóta jelen van, ha nem is a köztudatban, de adott irodalom tartalmában megtalálható módon jelen van, ez a felettes én kérdése, hogy ki vagyok én, hogy én több vagyok annál, mint amit megtapasztalok itt a saját világomban hústestként és körülményként. És akkor elkezd az ember felfedezni a szellemvilágot. Azt a világot, amit nem lát. Mi lehet itt a probléma, ami félrevezeti, félrevezetheti az embert? Az, amikor ő találja ki.

M: Plusz, a krampusz is beleszólhat ebbe is...

J: Nyilván, ott van a kísértő, aki mindent megtesz azért, hogy a valóságot nehogyan felfedezd. Mégis vannak és voltak emberek, akik az Égiekkel való kapcsolatukban, - mert az Ég mindig kereste a kapcsolatot az emberrel -, nem tudja nem keresni, és aki vevő erre, mint ahogy a rádió a rádióhullámra, csak rá kell állni az adott hullámra, hogy azt az adást fogja. Ne az ördögét fogja, hanem az Égiekét fogja. Akkor képesek megszületni azok a gondolatok, amelyek közelebb viszik az embert a valósághoz. Csak egyet mondok, Platon. Aristotelész. Ez egy ilyen világ. Egészen addig, amíg maga az Isten nem jön el, és teszi helyre a dolgokat, mert Platon is mondott nagyon jó dolgokat, Aristotelész is mondott nagyon jó dolgokat. Zarahusztra is mondott nagyon jó dolgokat. De ami kerek és teljes, azt a hiteles Jézus tanítása mondja el, és nem a Pálé. Nem az evangélistáké. Jézus hiteles tanítást mondta el. Ami teljesen különböző, de így kerek, itt egyben van. Egyben van az is, hogy most találkozhatunk azzal, hogy azt mondja az angyal ebben a tanításban, hogy sűrűbb másom vagy. Puff. Jól fejbe vágta. Mi az, hogy sűrűbb másom vagy? Tele van az ember feje azokkal a gondolatokkal, amelyek az Ádám, Éva teremtéstörténet, az éntudat, hogy én vagyok, én külön vagyok, hogy akkor az angyal külön ágon van, az ember külön ágon van, stb., tehát sok-sok információ kavarg az ember fejében, és azt mondja, hogy á, hülyeség, mit etet engem itt, micsoda parasztkivágás ez. Márpedig én azt tanultam és nem csalódtam benne, hogy ha új tartalommal találkoztam, akkor nem azt gondoltam, hogy a tartalom az hülyeség, és én gondolom jól, hanem fordítva. Ugyanis a hiba mindig az ön készülékében van. Jézus azt mondta, hogy alakítsd át a gondolkodásmódodat. Nem azt mondta, hogy az Enyémet alakítsd át, hanem neked kell átalakítani, felfedezni az Istent, a teremtő világot, meg önmagadat. Neked kell felfedezni. Segítünk benne. Vezetünk téged, csak hallgass ránk, és gondolkodj! Nyilván egy ilyen mondat feltételezhetően, ami arról szól, hogy sűrűbb másom vagy, borítja az egész teremtés elképzelésemet, amit eddig oly nagy vehemenciával és hittal vallottam. Hogyan lehet ez? Nem biztos, hogy megértem. De adjak neki egy esélyt, hogy itt valami van. Mi van? Az, hogy van olyan angyal, akihez sokkal nagyobb, szorosabb kapcsolat fűz, mint bárki máshoz, élő emberhez. Az angyalomhoz szorosabb kapcsolat fűz, mint a feleségemhez. Vagy a gyerekeimhez. Mert, hogy hogyan és miképpen, hát ha ma még nem értem, legyek türelmes, és meg fogom

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

kapni azokat az információkat, amelyek lassan-lassan leülve kiegészítik a képet, kikerekítik a labdát, és teljessé teszik, hogy elfogadható legyenek és ne menjek mellé. És nem más szóval kell nekem birkóznom, nagyon durva dolognak kell ott történnie, hogy valami szócserét kelljen végrehajtanom, vagy fel tudjam tételezni, hogy ezt ő nem jól értette. Mert a helyzet az, hogy ha ezt az állítást több helyen visszaigazolja az angyal más szövegben, akkor azt kell mondani, hogy helyén van. És itt ez a módszer. Ma, amikor leültem, hogy a megváltással kapcsolatban tudjunk előre jutni, akkor megnéztem a megváltás tartalmának az Angyalkönyvben való előfordulásait, és azt kell mondanom, hogy a megváltás szava helyén van, mert több helyen magyarázza, csak más a tartalma. Tehát én óvatosabban bánok ezzel a dologgal, mint hogy lesöpörjem azzal, hogy ha én nem értem, akkor viszlát.

D: Nem mondtuk, hogy viszlát.

I: És nem söpörtük le.

J: Már nem egyszer találkoztam azzal, hogy ilyen kételkedés, már a Hang tanításával kapcsolatban is felmerült. Ez hogy lehet?! Azt tanítja a Hang, hogy nem felelek másért, csak magamért. „Hát ez, hogy lehet, hát ilyen nincsen?!” És felháborodtak. Márpedig ma már a számunkra teljesen elfogadott és befogadott gondolat és érték, amely már meghatároz bennünket. Én úgy gondolom, hogy ezekkel a dolgokkal is így vagyunk. Én most nem is folytatnám ezt a sűrűbb másom vagy témának a boncolgatását, hogy ez miképp lehet, hogyan lehet. Úgy tűnik, hogy mindenkinek van egy saját gondolkodásbeli útja, ahogy az angyal tanításával ismerkedik, ahogy előre halad, ahogy találkozik ezekkel a közbülső vagy közbevetésekkel, ahol olyan tanítások vannak, amelyek valamilyen úton-módon erről szólnak. Vagy erre utalnak. Hát hányszor találkoztam én már, és gondolom mások is olyasmivel, hogy olvasok valamilyen szövegrészt és egy korábbi tartalom merül fel, hogy azzal kapcsolódás van. Ugyanis, megint én azt gondolom, hogy törekedni kell arra, hogy az egészet lássam. Ahhoz meg kell ismerkedni vele, el kell olvasni, bele kell mélyedni, vizsgálni kell. De az egészet lássam. Nem minden vonatkozásában, nagy vonalakban. Lényegét tekintve. És akkor már tudnak vezetni.

M: Én rendszeresen kérem és imádkozom azért, hogy segítsen megérteni azt, amivel ma újat fog nekem mondani, vagy ma gazdagítani akar engem. Én bízom és hiszek ebben, hogy ez létezik, hogy amit kérünk, az valóra válik. Ha valamire nem vagyok fogékony, akkor azt vagy félre teszem, vagy pedig azt gondolom róla, hogy ez így van a pakliban.

J: Micsoda ajándéka a Mennynek, az Égnek, az Istennek, ha az ember rájön arra, hogy van egy angyal, akire azt tudom mondani, hogy ő is én vagyok. Van egy olyan szeráf, akire azt mondhatom, hogy ő is én vagyok. Mi több, még az Isten is olyan, hogy azt mondhatom, hogy Ő is én vagyok. Hát, ha az Istenre mondhatom, mi a problémám az angyallal, aki meg Belőle van? Gazdagít ez engem? Bátorít, erősít ez engem ebben a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

világban? Mert ezek a lényeges kérdések. Erősebbé tesz-e téged lelkileg? Mert, ha igen, akkor valami van mögötte.

M: Ez így van, mert az Isten jót akar nekünk.

J: Hát világos. Nem jót akar, Önmagát akarja. Ami jó.

M: Ami erősít, az csak Tőle jöhet.

J: Az csak Tőle jöhet. De nem a rosszban erősít, hanem a jóban erősít. Parkoljunk-e még ezen?

D: Igen.

J: Akkor kérdezzetek ti ezek után.

M: Ennek is üledni kell.

I: Igen. Ez mit jelent, mindig ez a kérdés? Hogy, az ember logikai rendszerébe beilleszthető legyen.

J: Látod-e a szellemi önmagadat? Nem látod. Akkor hogyan látnád, hogy a te szellemi önmagad hogyan kapcsolódik a mennyhez? Kapcsolódik?

D: Igen.

J: Ki kell mondani bátran, egyértelműen, hittel, hogy az én szellemi önvalóm kapcsolódik a Mennyhez. Ez a szerencsésebb, mert az a szerencsétlenebb, aki a pokolhoz kapcsolódik. Kapcsolódom a Mennyhez szellemileg, a szellemi énemhez. Ha ezt nem látom a szellemi énelemet, hogyan tudnám pontosan megfogalmazni, hogy hogyan történik a kapcsolódás. Erre magamtól soha nem jönnek rá. Erre azt mondja az angyal, úgy, hogy te az én sűrűbb másom vagy, úgy kapcsolódik az én énem a Mennyhez. Ahhoz a szellemi énemhez, amit ugyancsak nem látok, ugyancsak nem tudom megragadni, nem tudom megfogalmazni. Azt mondja a Geraldine anyag, hogy amikor megtörténik az, hogy minden újból egy lesz, nem lesz 7 létsík, hanem csak 1, azt úgy fogják hívni, hogy az Isten. Hogy ebben a szituációban is meg fogod magadat élni ének. Ezt most azért hoztam be, hogy valamiféleképpen fogalmunk vagy elképzelésünk legyen arról, hogy mennyire nem tudjuk azt, hogy mi az, hogy szellemi én. Ha az ember úgy megy el erről a Földről, hogy bár még mindebből olyan sokat nem értek, de nyitott vagyok. Nagyon nyitott vagyok mindannak a megélésére, amit nem értettem meg. Mert találkozni fogok veled. És ha találkozni fogok veled, akkor már nem ismeretlenként fogok veled találkozni, hanem ismerősként. Nem idegenként, hanem otthon fogom érezni magam abban a létezési formában. És ez nem mindegy. És én úgy gondolom, hogy ennyi már elég egy ilyen Földi élet eredményéül. Ennél többet ember el nem nagyon érhet. Lehet, úgy tűnik, hogy én, mivel én magyarázok nagyon sokat, hogy én jobban értem. De azt fel tudom tételni, hogy én ugyanannyit

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

nem értek, mint amit azok nem értenek, akinek magyarázok. Mindig azon múlik, hogy megalapoztam-e mindazt, ami vár rám.

M: Az ember ez által megadja a következő lépcsőfokot magának.

J: A lehetőségét a továbblépésre.

M: Nem visszafelé fog menni.

J: Ugyanis mondhatom-e azt, hogy ez a megváltás?

M: Így is nevezhetjük.

J: Ez a megváltás, amikor önmagadat váltod meg. Az, hogy mi a megváltás, hoztam anyagot nektek. Olyan anyagot hoztam, amit már áttárgyaltunk. Az első oldal arról szól, hogy a megváltásról mit mond a Biblia, a kereszténység, az iszlám, a gnoszticizmus és a buddhizmus, hogy legyen valami képünk a megváltás tanáról:

Megváltás, jelentése megvásárlás, kiváltás, visszavásárlás. A Bibliában használt szó arra utal, hogy Isten kiváltja, kiszabadítja népét. A családi jog a legközelebbi rokont, a goelt kötelezte, hogy az idegen tulajdonba került javakat és személyeket megváltsa. Így Jahve és Goel, Izrael megváltója, tehát a Jahve és Izrael között lévő rokoni köteléket hangsúlyozza.

A kereszténységben a megváltás, mint bűntől és ennek következményeitől való megszabadítás, Krisztus, a megváltó érdeme által. Arra utal, hogy Krisztus a szenvedésével és halálával kiérdemelte, hogy a megtérő emberek szabaddá váljanak minden bűntől, és a bűnt követő haláltól.

A gnoszticizmusban a megváltás lényege az anyagvilágba zárt fényszikrák kiszabadítása az anyagból, és visszajuttatása a Fény országába. Hogy ez megtörténhessen, a világban megjelent egy magasabb rendű logoszeum, Krisztus, aki a felszabadító tudást, a gnosist, közölte az emberekkel. A gnosztikus megváltás nem kegyelem, hanem az én tökéletes birtoklásához eljutás, az önismeret. Ez megköveteli a világtól való tökéletes elszakadást, a léleknek a testből, az anyagból való kiemelkedését, a szigorú aszkézist.

Az iszlám elutasítja a keresztény megváltás tanát és egyben annak az eredeti bűn tanítását. Az Istennel való közeli kapcsolat létrehozásának előfeltétele, hogy az egyén magát a Földi dolgok fölé emelje. Az ember saját magát váltja meg az által, hogy megtartja Isten parancsait. Az iszlámban nincsenek közvetítők Isten és az emberek között. Sem Jézus, sem más szentek vagy próféták.

A buddhizmusban a szenvedéstől és az újjászületések végtelen sorától való megszabadulásként értelmezhető a megváltás, amely minden isteni segítség nélkül, magának az embernek a szellemi és erkölcsi energiájával történik. Ebben a vallásban

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az egyén saját maga jutalmazza vagy bünteti meg magát, kizárólag maga az oka az annak, hogy a különböző egek vagy poklok valamelyikébe kerül, s boldog vagy boldogtalan létre jut.

J: Nagyon érdekes volt számomra, hogy némelyik területen vissza-visszaköszön már az, amit eddig is ismerünk, hiszen amikor azt mondja a gnoszticizmusban, tehát a tudás alapú ismeretszerzésben, hogy az anyagvilágba zárt fényszikrák kiszabadítása az anyagból és visszajuttatása a Fény országába, hát ez pontosan a híd szerep megvalósulása. Tehát teljesen így érthető. Jézus vonatkozásában meg az, hogy nem a bűntől váltja meg az embereket, hanem a felszabadító tudást, a gnosist közölte az emberekkel. Hát, Ő tanító volt itt hitünk szerint. Az iszlámnál például az a mondat, hogy az ember saját magát váltja meg, mintha az Angyalban olvasnánk. A buddhizmusban a megváltás az embernek a szellemi és erkölcsi energiájával történik, hát, megint csak az angyal vonatkozását kell felhoznom, hiszen az ember a feltétele mindannak, amit az angyal feladatként fogalmaz meg a számára. Tehát, hogy lépten-nyomon beleütközünk olyan valóságokba, olyan megfogalmazásokba, amelyek itt-ott visszaköszönnek, mégsem alkotnak egy olyan egészet, mint mondjuk itt az Angyaltanításban. De ez itt lényegét tekintve a megváltást jellemzi.

Ha egyet fordítunk, akkor a 2. lapon az evangéliumok és a Hangnak a szövegével találkozunk. Az evangéliumokban egyetlen egy helyen van a megváltás megfogalmazva, és ez pedig:

„Lukács 21:27 és akkor meglátják az Emberfiát eljönni felhőkben hatalommal és sok dicsőséggel, amikor pedig ezek kezdenek megtörténni, egyenesedjenek föl és emeljétek föl fejetekeket, mert közeleg a ti megváltásotok.”

Annak idején nagyon egyértelműen igazoltuk, hogy ez Pál szövege, Pál látásmódja, mert az, hogy még egyszer, újból eljön Jézus, már maga az angyal is azt mondja, hogy nem jön el még egyszer. Nincs miért eljönni. Mi már a Hang tanításából kiindulva is, bár ezt a Feri bácsi nem hitte és nem tanította, de mi magunk rájöttünk arra, hogy nincs második eljövétel. Ez Pál találmánya. És abból következik ez a második eljövétel, hogy Krisztust, mint Messiást ítéletre várta. Az ítélet elmaradt. Most az ítélet élők és holtak felett, az, hogy a Messiás megjelenik, és a holtak kijönnek a sírból, azért, hogy ítéletet gyakoroljon felettük a Messiás. Ez elmaradt. Hát akkor kitalálta, rendben van. Elmaradt, akkor majd még egyszer el kell jönnie és akkor majd megcsinálja. Máté is a 25. fejezetben folyamatosan erről beszél, hogy hogyan fog megtörténni ez a második eljövételbeli ítélet. Itt is egyfajta ítéletről van szó. Ez mind-mind Pál szövege. A megváltásnak ez az értelmezése az evangéliumokban nem elég, hogy csak egyszer jelenik meg, hanem ez is Pálnak a hatására fogalmazódik meg. A Hang tanításából én a 438. és a 780. levelet látom elsősorban megemlíteni valónak, mert a többit tudjuk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

438. levél: „nektek nem is engem kell megértenetek, hanem Jézust. Ő ezért ment a Földre. Nem megváltásra, megértésre. Nem üzletkötő, hanem szabadító. Ő nem megváltó, de váltó. Jó irányba beállított váltó.”

Tehát máris megfogalmazza azt, hogy szó sincs arról, hogy a bűneinket eltörölte volna, főleg az eredeti bűneinket eltörölte volna.

A 780. levél meg azt mondja, „hogy a megváltások nem más, mint felkínálása részemről annak a világosságnak (tehát a tanításnak), amely el tudja oszlatni értelmetek egérőit a butaság sötét felhőit. Az a megváltott, aki ezt a megvilágosítást, megvilágosodást elfogadja.” Tehát magát a tanítást, azt, hogy tanulnod kell. Azt, hogy át kell alakítani a gondolkodásodat. Hogy magadat meg tudd váltani.

M: Mindenkinek figyelmébe ajánlom a 3. sz. tankönyvünket*, mert ott kifejtésre kerül a megváltás.

J: A mai napra befejeztük.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István

**A 3 sz. tankönyv önállóan már nem létezik. A FORRÁS felé I. – II. tankönyv tartalmazza.*